

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ
Ἀριθμός φύλλου 158 1 Ἰουνίου 2005

Ἡ ψηλάφηση τοῦ κάλλους

ατά τή μακρά καί ἐπίπονη διαδρομή τῶν ἐρευνῶν καί τῆς συστηματοποίησης τῶν ἐπιστημονικῶν ἀνακαλύψεων, ἀποτυπώσαμε, μέ μαθηματικούς τύπους τίς σχέσεις τῶν ὕλικῶν στοιχείων καί τήν ἀπαραβίαστη ἐναρμόνιση τῶν φαινομένων. Εἴμαστε, ὅμως, ὑποχρεωμένοι νά καταθέσουμε μιά ὁμολογία. Τά μαθηματικά μας, πού τά χαιρόμαστε ὡς δική μας ἐπινόηση καί τά ἀξιοποιοῦμε, ὁλοένα καί περισσότερο, ἀποδεικνύεται, ἐκ τῶν πραγμάτων, ὅτι δέν εἶναι ἀποκλειστικά καί μόνο ἀνθρώπινο γλωσσάρι. Τρόπος δουλειᾶς, πού μᾶς ἐξυπηρετεῖ κατά τήν περιγραφή τῶν φαινομένων καί τήν ἔνταξη τῶν σκέψεών μας σέ σύστημα γνώσης. Οἱ νόμοι τῆς φύσης, πού τοὺς ἀνακαλύπτουμε καί, πού τοὺς ἀποκρυπτογραφοῦμε μέ τή βοήθεια τῶν μαθηματικῶν μας ἐξισώσεων, ἀποτελοῦν, στό σύνολό τους καί στά ἐπί μέρους τους, τήν ὑποδομή τῆς παγκόσμιας ἁρμονίας. Τό θαυμαστό γλωσσάρι τοῦ Θεοῦ, πού κρύβεται πίσω ἀπό τήν καθολική εὐταξία καί πού, ταυτόχρονα, φανερώνεται καί δηλοποιεῖται καθῶς

τό σύμπαν διακρατεῖται στό κάλλος του καί στό «διαγεγραμμένο προορισμό» του. Ἐκεῖνος, ὁ ἄπειρος νοῦς, μίλησε καί μιλάει μέ τήν παγκόσμια εὐταξία. Καί παραχωρεῖ σέ μᾶς, στά λογικά του πλάσματα, τό pronόμιο, νά εἰσχωροῦμε στά μυστικά τῆς Δημιουργίας Του καί νά ἀποτυπώνουμε, μέ τό δικό μας τρόπο, τό Θεϊκό μαθηματικό γλωσσάρι Του.

Αποτέλεσμα αὐτῆς τῆς σταδιακῆς διείσδυσης τοῦ ἀνθρώπινου μυαλοῦ μας στό «εἶδος» καί στό «κάλλος» τοῦ κόσμου, πού μᾶς περιβάλλει, εἶναι τό στήσιμο τοῦ πολυδαίδαλου ἀνάκτορου τῶν ἐπιστημῶν μας καί τῶν τεχνῶν μας. Παρατηροῦμε, ἐντυπωσιάζομαστε, ἐρεθίζεται ὁ ἀνήσυχος νοῦς μας, προχωροῦμε σέ συγκρίσεις καί σέ μετρήσεις, ἀνακαλύπτουμε τόν κώδικα τῆς ἀρμονίας καί στήνουμε τό σύστημα τῆς ἐπιστήμης μας.

Σταδιακή ἡ οἰκοδόμηση τῆς γνώσης μας καί τῶν καλλιτεχνημάτων μας. Ἀπό τή μηδενική βάση τό πρῶτο ξεκίνημα. Ἀπό τή διαίσθηση, πού κατάφερε νά ἀξιοποιήσει τίς πρωτογενεῖς, ἀπλές ἐμπειρίες. Ἀπό τό πρῶτο σκίρτημα χαρᾶς, πού προκάλεσε στήν ψυχή ἡ παρατήρηση τῆς φύσης, τοῦ οὐρανοῦ, τῆς γῆς, τῆς πλούσιας βλάστησης, τῆς μεγάλης οἰκογένειας τῶν κτηνῶν καί τῶν φτερωτῶν. Ἀπό τήν ἐπεξεργασία τοῦ πρώτου ἐργαλείου καί ἀπό τή δοκιμή τῆς ἱκανοποίησης, πού γέννησε στήν ἄγραφη πλάκα τῆς ψυχῆς, ἡ χρήση του.

Από κείνη τή στιγμή ἡ ἱστορία τρέχει. Ὁ ἄνθρωπος λιτανεύει, ἀσταμάτητα, στίς ἐρμηιές τοῦ πλανήτη μας καί προωθεῖ στό ἀχανές σύμπαν, τή λογική ὑπαρξή του, τήν πολύτιμη αὐτή εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Καί, καθῶς τή λιτανεύει, θησαυρίζει ὁλοένα καί περισσότερη γνώση καί ἀφήνει πίσω του δομημένη ἐπιστημονική ἐμπειρία καί τυπώματα ἀριστουργηματικά πολιτισμικῆς ἔμπνευσης.

Η σημερινή φάση τῆς ἀνθρώπινης προόδου μᾶς προκαλεῖ ἰλιγγιο. Σέ τέτοιο βαθμό, πού νά μᾶς κατακυριεύει ἡ ἔπαρση. Καί νά τολμοῦμε τό παράτολμο. Νά ἐγκαθιστοῦμε τό σπουδαστή ἄνθρωπο, τόν ἐπεξεργαστή τῶν δυνάμεων καί τῶν νόμων τῆς φύσης. στό θρόνο τοῦ ἄπειρου Θεοῦ. Νά θεοποιοῦμε τή δική μας, «πεπερασμένη» ὑπαρξή. Καί νά λατρεύουμε «τήν κτίση, παρά τόν Κτίσαντα». (Ρωμ. α' 25).

 S U M M A

Δυσωδία προσωπικού κεκτημένου

τέρμονη και έπώδυνη ή περιπλάνηση στά δυσώδη κεκτημένα του Μητροπολίτη Παντελεήμονα Μπεζενίτη. Συναπάντημα μέ τήν πολύπτυχη διαφθορά. Του κατηγορούμενου και ύπόλογου. Καί, του προέδρου των Συνοδικών Σωμάτων της Έκκλησίας μας, πού, μέ κόστος βαρύ του προσωπικού του γοήτρου και μέ σπύλωση του ιερότατου επίσκοπικού λειτουργήματος, έκανε τά αδύνατα δυνατά και έφερε τά άνω κάτω, μέ στόχο τήν έξυπνέρευση των φιλοδοξιών και της άκρατης ιδιοτέλειας του φίλου του και συνοδοιπόρου του Μπεζενίτη.

Χρήσιμη, σέ τούτη τήν ώρα των έξελίξεων της εκκλησιαστικής κρίσης, ή πρόσθεση και ή ταξινόμηση των στοιχείων, πού συνθέτουν τό μεγάλο και άνεξίτηλο άνόμημα του Άρχιεπισκόπου Χριστόδουλου και της «κάκιας επιλεγμένης» κλίκας του.

Ρωτάτε, ποιό είναι τό άνόμημά του, πού δέν θά περάσει στη διαδικασία της παραγραφής; Σας άπαντώ: Είναι αυτό, πού συγκλόνισε και κατασκανάλισε όλόκληρο τό πλήρωμα της ελληνικής

Όρθόδοξης Έκκλησίας μας και έγινε παντιέρα στις ύψωμένες γροθιές των παθιασμένων αντιπάλων της. Ή επίμονη εύνοιά του στη χυδαία όμοφυλοφιλική διαστροφή του Μητροπολίτη Μπεζενίτη, πού άποκαλύφθηκε, μέ τρανταχτά πειστήρια, πριν τρία χρόνια. Καί τό νερόπλυμα του δικαστικού φακέλλου, πού μεθόδευσε, μέ κινήσεις διάστροφες και ύποπτες, στό Συνοδικό παρασκήνιο. Ή άνορθόδοξη και μεμπτή διαδικασία, πού, αντί νά οδηγήσει σέ άμερόληπτη δίκη και στην έπιβολή των Κανονικών κυρώσεων, έσπρωξε τό «συλημένο» και ξεφτισμένο άνακριτικό ύλικό στά έρμάρια του Συνοδικού άρχείου.

Ένας συνοπτικός πίνακας των προσώπων, πού, μέ τόν ένα ή τόν άλλο τρόπο, άναμίχθηκαν στη διαδικασία αυτή, θά δώσει, άνάγλυφα, τά πορτραίτα των στενών συνεργατών του Άρχιεπισκόπου Χριστόδουλου. Αυτόματα, όμως, θά έμφανίσει και τή σκοτεινή μεθοδολογία, πού, στη συγκεκριμένη περίπτωση, κατέλυσε τό ιερότατο Συνοδικό σχήμα και μεταποίησε τήν αΐθουσα Συνεδριών του ήγετικού εκ-

κλησιαστικοῦ σώματος σέ κλάμπ ἀνομολόγητων συναλλαγῶν.

Παρακαλῶ τούς ἀναγνώστες μου νά παρακολουθήσουν, μέ προσοχή, αὐτή τήν ταξινόμηση. Καί ἄς βγάλουν μόνοι τους τά συμπεράσματα.

1 Στή διερεύνηση καί στήν ἐκδίκαση τῆς ὑπόθεσης Μπεζενίτη «ἐνεπλάκη» ἓνας ἀπίστευτα μέγας ἀριθμός προσώπων. Κατά κύριο λόγο Ἐπισκόπων. Ἀλλά, σέ δεύτερη κλίμακα καί λαϊκῶν. Μέ αὐτή τήν ἐπισήμανση, δέν ἀναφέρομαι στά πρόσωπα, πού κινήθηκαν-ἀνεύθυνα-ἔξω ἀπό τούς διαδρόμους τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου. Στούς πολλούς ἀποδέκτες τῶν εἰδήσεων. Πού ἀσχολήθηκαν ἀπό πόνο καί συνειδησιακή ἀντίδραση ἢ ἀπό ἰδεολογική ἀντιπαράθεση πρὸς τὴν Ἐκκλησία καί εὐκαιριακή διάθεση ἐκμετάλλευσης τοῦ σκανδάλου. Ἄν ἐπιχειρήσουμε νά καταγράψουμε τό ἐπώνυμο καί τό ἄνώνυμο πλῆθος, πού ἔκλαψε ἢ κάγχασε, θά βροῦμε μπροστά μας τὴν ἀδιapέραστη καί δυσεξαρίθμητη ἀνθρώπινη μάζα. Τό λαό, πού ἔχυσε ἀπό μέσα του τὴν ὀδύνη ἢ τό καυτό του μίσος μπροστά στά ὀλάνοιχτα καὶ φωτισμένα παράθυρα τῶν τηλεοράσεων. Καί τίς θλιμμένες φυσιογνωμίες ἐκείνων, πού, ἀπορημένοι, ἔστρεψαν τό βλέμμα πρὸς τὴν πύλη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ διοικητηρίου, προσδοκῶντας τὴν ἐξαγγελία τῆς δυναμικῆς ἐπέμβασης καί τῆς σωστικῆς κάθαρσης.

Κάνοντας λόγο γιὰ τὰ πρόσωπα, πού ἀνακατεύτηκαν στήν ὑπόθεση, περιορίζω τὴν ἀναφορά μου σέ κείνους, πού, εἴτε κατὰ τὴν ἄσκηση τῶν καθηκόντων τους, εἴτε αὐτόκλητοι, ἀνασκάλεψαν τίς καταγγελίες καί τό

ἀνακριτικό ὕλικό καί διατύπωσαν ὑπεύθυνη ἄποψη. Καί ἡ ἄποψή τους αὐτὴ μέτρησε, θετικά ἢ ἀρνητικά, στή σύνταξη καί στήν ἐπιψήφιση τῆς τελικῆς ἀπόφασης, πού ἐνταφίασε τὸν ὑπερφορτωμένο δικαστικό φάκελλο.

α) Ὁ πρῶτος, πού ἀσχολήθηκε μέ τό εἰδεχθές σκάνδαλο, εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος. Κορυφαῖος στήν κλίμακα τῆς ἀρμοδιότητος καί τῆς εὐθύνης. Καί ἄμεσος ἀποδέκτης τῶν καταγγελιῶν. Θεσμικά ἐπιφορτισμένος μέ τό προνόμιο νά προεδρεύει στά δύο κεντρικά Συνοδικὰ Σώματα, στή Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί στή Διάρκη Ἱερά Σύνοδο. Καί, πρόσθετα, πρόεδρος στό Δευτεροβάθμιο Ἐκκλησιαστικό Δικαστήριο, πού ἐξετάζει, σέ δεύτερο βαθμό τὰ παραπτώματα τῶν Ἱεραρχῶν. Αὐτός ἐνημερώνεται πρῶτος γιὰ τίς ὀποιοσδήποτε ἐκτροπές τῶν συναδέλφων του. Καί αὐτός εἶναι ὑποχρεωμένος νά δρομολογεῖ τὴν ἀνακριτική διερεύνηση.

β) Οἱ δεύτεροι, πού ἐνεπλάκησαν στή διαλεύκανση καί στήν ἀποτίμηση τοῦ σκανδάλου, ἦταν οἱ Συνοδικοί ἀρχιερεῖς. Αὐτοί, πού εἶχαν τὴν ὑποχρέωση νά ἀποφασίσουν, σέ πρῶτο στάδιο, τὴν παραπομπή τοῦ δράστη στήν Ἐκκλησιαστική Δικαιοσύνη. Καί, πού, σέ δεύτερο στάδιο, κατὰ τὴν ἐκδίκαση, θά ἐπεξεργάζονταν τὰ εὐρήματα καί θά ἐπέβαλλαν τὴν ποινή. Αὐτοὶ δέν ἦταν καὶ λίγοι. Ἦταν 36 τόν ἀριθμό. Σχεδόν τὰ μισὰ μέλη τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐπειδὴ ὁ Χριστόδουλος, μέ διάφορα καμῶματα, κράτησε σέ ἐκκρεμότητα τὴν ὑπόθεση

Μπεζενίτη, ἴσαμε νά καθήσουν στίς Συνοδικές ἔδρες οἱ βολικοί, οἱ ἱκανοί νά ἀμνηστεύσουν τήν πιό κραυγαλέα διαφθορά, τά χρόνια κύλησαν καί ἡ ἐνιαύσια Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἄλλαξε τρεῖς φορές. Ἔτσι, μέ τόν ἐκποματισμένο βοῦρκο, ἀσχολήθηκαν τά 36 μέλη τῶν τριῶν Συνοδικῶν περιόδων.

γ) Κατά τή ροή τῆς διαδικασίας, ὁ φάκελλος καί ἡ ὅλη ὑπόθεση πέρασαν στά χέρια τοῦ ἀνακριτή, Μητροπολίτη Ἡλείας Γερμανοῦ. Τό πῶς χειρίστηκε τό θέμα ὁ Γερμανός, τό παρουσιάσαμε καί τό ἀναλύσαμε, παλιότερα, σέ δύο συνεχεῖς δημοσιεύσεις μας. Ἐδῶ, ἀπλῶς, σημειώνουμε τήν ἀριθμητική παρουσία του στό κύκλωμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαστικῆς διαδικασίας.

δ) Πρόσθετος, ἐγκολπιοφόρος, παράγοντας, πού ἀνακατεύτηκε, φιλικά καί εὐνοϊκά, στό τρανταχτό σκάνδαλο Μπεζενίτη, εἶναι ὁ Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ. Αὐτός ἔσπευσε, ἴσως αὐτόκλητος, πρὸς ἄγραν ψήφων, ἴσως μετά ἀπό παράκληση τοῦ κατηγορούμενου, ἢ, μᾶλλον, τοῦ Ἀρχιεπισκοπου, νά καταθέσει, ὡς μάρτυρας ὑπεράσπισης καί νά ἐπιδοθεῖ, (ἀνεπιτυχῶς), στό Ἡράκλειο ἄθλημα, στήν ἐξάερωση τῆς κόπρου τοῦ Αὐγείου.

ε) Ἀνάμιξη εἶχαν καί δύο ἀνώτατοι δικαστικοί λειτουργοί, ἄλλοτε μέλη τῶν Ἀνώτατων Δικαστηρίων τῆς Χώρας καί τώρα συνταξιῶχοι. Ὁ ἓνας ἀπό αὐτούς κατέθεσε στήν Ἱερά Σύνοδο γνωμάτευση, σχετική μέ τίς νομοθετικές ρυθμίσεις, πού καλύπτουν τά προσωπικά δεδομένα. Ὁ ἄλλος, ντυμένος, τούτη τή στιγμή, μέ τό ἱερό ἔνδυμα καί

μέ τήν ιδιότητα τοῦ λειτουργοῦ τοῦ Παναγίου Θυσιαστηρίου, ἐνίσχυσε μέ τό κύρος του, τήν παράταξη τῆς ὑπεράσπισης τοῦ κατηγορούμενου.

στ) Στόν, ἴσαμε τώρα, ὄχι εὐκαταφρόνητο, ἀριθμό τῶν ἐμπλακέντων, θά προσθέσουμε καί ἄλλα 27 πρόσωπα, πού ἐξετάστηκαν εἴτε ὡς μάρτυρες κατηγορίας, εἴτε ὡς μάρτυρες ὑπεράσπισης τοῦ Μπεζενίτη.

Ἡ κατάστρωση αὐτή μᾶς δίνει τό ἐξαγόμενο, ὅτι, συνολικά, ἀσχολήθηκαν, μέ τή μιά ἢ τήν ἄλλη ιδιότητα, 68 πρόσωπα. Ἀπό αὐτά, τά 38 ἦταν πρόσωπα Ἐπισκόπων, πού ὑποτίθεται πῶς ἔχουν ἐγκύψει, μέ πολλή προσοχή, στούς Ἱερούς Κανόνες καί ἔχουν καταθέσει, κατά τήν ἐπίσημη ὥρα τῆς χειροτονίας τους, ὄρκο σεβασμοῦ στίς ἀπαρβίαστες αὐτές ἀποφάνσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Οἱ ὑπόλοιποι 30 εἶναι ἐκπρόσωποι-ἐλάχιστοι-τοῦ κοινωνικοῦ σώματος.

2 Μέ βάση αὐτό τό δεδομένο, ἄς ἐπιχειρήσουμε νά ἐξακριβώσουμε πῶς συμπεριφέρθηκαν οἱ 68 αὐτοί παράγοντες καί νά στοιχειοθετήσουμε κάποιες κρίσεις καί κάποια συμπεράσματα.

α) Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, σέ καμμία φάση τῆς δικαστικῆς διαδρομῆς, δέν ὑποστήριξε, ὅτι τό περιεχόμενο τῶν κασετῶν, πού τοῦ ὑποβλήθηκαν, δέν ἦταν γνήσιο. Δέν ἀποφάνθηκε ποτέ, ὅτι ὁ διάλογος Μπεζενίτη εἶναι μιά σκηνοθετημένη ἀπάτη. Ἐπλεξε σενάρια καί αὐτοεξευτελίστηκε μέ τά «ἤξεις, ἀφίξεις», μέ τή Συνοδι-

κή ἔγκριση καί μέ τήν ἄρνηση τῆς ἔγκρισης ἐλέγχου τῶν μαγνητοταινιῶν, πού ὑπόγραψε. Ἀλλά δέ δημοσιοποίησε, ἔστω, τόν ἐλάχιστο δισταγμό καί τήν ἐλαφρότερη ταλάντευση, σχετικά μέ τή γνησιότητα τῶν χυδαίων διαλόγων.

β) Τό ἴδιο, πεπεισμένοι γιά τή γνησιότητα τῶν μαγνητοταινιῶν, ἦταν καί οἱ 36 Συνοδικοί, πού μελέτησαν τό φάκελλο καί διατύπωσαν τή μιά ἢ τήν ἄλλη, καταληκτική ἄποψη. Ὁ προσανατολισμός, πού χάραξαν καί ἡ ἀπόφαση, πού ψήφισαν, δέν ἄφηνε περιθώρια στήν ἀμφιβολία τῆς γνησιότητάς. Προσπάθησαν νά ματαιώσουν τόν ἔλεγχο ἀπό τήν ἐπίσημη, κρατική ὑπηρεσία, ἀλλά δέν εἶπαν (δέν τόλμησαν νά τό ποῦν), ὅτι ἡ φωνή, πού ἀκούγεται, δέν εἶναι τοῦ Μητροπολίτη Παντελεήμονα Μπεζενίτη.

γ) Κατά παράδοξο τρόπο ἢ κατά ἀδήριτη ἀναγκαιότητα καί οἱ δύο ἄνθρωποι δικαστικοί λειτουργοί, δέν προσπάθησαν νά ἐπιχειρηματολογήσουν γιά νά ἀποδείξουν πλαστότητα τῶν μαγνητοταινιῶν. Αὐτό τό σκόπελο τόν παρέκαμψαν μέ δικανική μαεστρία. Καί λικνίστηκαν σέ ἄλλες νομικοφανεῖς διατυπώσεις.

δ) Ὑπάρχουν καί οἱ ἐλάχιστοι μάρτυρες κατηγορίας, πού κλήθηκαν νά καταθέσουν τήν ἄποψή τους. Δέ θά περίμενε κανεῖς αὐτοί νά διατυπώσουν διάφορη γνώμη. Νά ἀμφισβητήσουν, δηλαδή, τή γνησιότητα τῶν κασετῶν. Ὅλοι αὐτοί, πρὶν καταθέσουν τίς καταγγελίες τους, εἶχαν κάνει τόν ἔλεγχο τῶν μαγνητοταινιῶν καί ἦταν ἀπόλυτα βέβαιοι γιά τήν ταυτότητα τῶν προ-

σώπων, πού διαλέγονταν τηλεφωνικά καί πού ὁ ἔρωτικός διάλογός τους ὑποκλάπηκε.

Δέν μπορῶ, ὅμως, νά ἀποκρύψω τήν ἐκπληξη, πού ἔνοιωσα, ὅταν διαπίστωσα, πώς μέ τίς καταθέσεις τῶν κατηγορῶν εὐθυγραμμίστηκαν καί οἱ μάρτυρες ὑπεράσπισης. Μπορεῖ, κάποιος ἀπό αὐτούς, εἰσάγοντας τήν κατάθεσή τους, νά ἔπλεξαν τό ἐγκώμιο τοῦ κατηγορούμενου Μπεζενίτη, πιστεύοντας, ὅτι μέ τά ἐγκώμια θά ἀφοπλίζαν καί θά ἐξουδετέρωναν τό δαιμόνιο τῆς σεξουαλικῆς διαστροφῆς του. Δέν προχώρησαν, ὅμως, στήν ἐπικίνδυνη ἀπόπειρα, νά ὀρκιστοῦν, ὅτι οἱ κασέτες εἶναι πλαστές, κατασκευάσματα θρασυτάτης ἀπάτης. Γιά ἓνα τέτοιο ἐνδεχόμενο δέν ἀποτόλμησαν τόν παραμικρό ὑπαινιγμό. Γιατί, ἂν τό ἐπιχειροῦσαν, θά ἦταν ὑποχρεωμένοι νά καταθέσουν αὐτοί ἐπίσημη γνωμάτευση, πού νά βεβαίωνε τήν πλαστότητα. Ἡ θά ἐξανάγκαζαν τήν ἀνακριτική ὑπηρεσία, θέλοντας καί μή, νά ἐπιδιώξει ἐκείνη ἠλεκτρονικό ἔλεγχο καί πιστοποίηση τῆς ἀπάτης. Οἱ μάρτυρες ὑπεράσπισης τοῦ κατηγορούμενου ἀπέφυγαν, μέ κάθε προσοχή, νά εἰσδύσουν στήν ἐπικίνδυνη περιοχή. Προσπέρασαν τό πρόβλημα τῆς γνησιότητάς τῶν μαγνητοταινιῶν. Καί περιορίστηκαν μόνο στήν ἐπὶ κληση τῶν διατάξεων, πού ἀσφαλίζουν τή μυστικότητα τῶν προσωπικῶν δεδομένων. Χωρίς νά ὑπολογίσουν, ἢ χωρίς νά μποροῦν νά ὑπερφαλαγγίσουν τό λογικό, τερματικό συμπέρασμα τῆς κατάθεσής τους. Ἀφοῦ, ὅσα διαφυλάχτηκαν στίς μαγνητοταινίες, εἶναι προσωπικά δεδομένα τοῦ Μπεζενίτη, δέν μπορεῖ, παρά νά εἶναι γνήσια ἀπόδοση τῶν συνομι-

λικών του. "Αρα, στίς κασέτες συνομιλεῖ ὁ Μπεζενίτης μέ τόν ἐρωτικό του σύντροφο. "Αρα, ὁ Μπεζενίτης εἶναι ὁμοφυλόφιλος.

ε) Στό ἴδιο νοηματικό κανάλι περπάτησε καί ὁ ἀνακριτής Μητροπολίτης Γερμανός. Στό πόρισμά του δέν ἔκανε τόν παραμικρό νυγμό, γιά τό ἐνδεχόμενο παράνομης καί ἀνήθικης ἀπομίμησης τῆς φωνῆς τοῦ Μπεζενίτη. Τό γνήσιο τῆς φωνῆς ἦταν, γ' αὐτόν, δεδομένο. Ὅπως δεδομένο ἦταν καί τό ὅτι ὁ Χριστόδουλος καί τά μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, μέ τή δεύτερη ἐντολή τους, τοῦ ἀπαγόρευσαν τόν ἔλεγχο τῶν κασετῶν καί τήν ταυτοποίηση τῶν προσώπων, πού διαλέγονται χυδαία.

στ) Καί ἡ πιό ἐντυπωσιακή διαπίστωση, πού ἀφήνει ἀναυδο τόν ἐρευνητή της ὑπόθεσης. Ἀκόμα καί αὐτός ὁ κατηγορούμενος γιά τόσο βαρύ παράπτωμα, Μητροπολίτης Μπεζενίτης, δέν τόλμησε νά ὑποστηρίξει, πώς οἱ κασέτες, μέ τή χυδαία καί διάστροφη συνομιλία, εἶναι πλαστές. Ἐκανε ὑπομνήματα στήν Ἱερά Σύνοδο, κατέθεσε δικόγραφα στό πολιτικά Δικαστήρια, ἀλλά, πάντοτε καί σέ ὅλες τίς ἀναφορές του, στήριζε τήν ἄμυνά του καί τά αἰτήματά του στήν ἀρχή διαφύλαξης τῶν προσωπικῶν του δεδομένων. Τά ἀναγνώριζε ὅλα, ὡς δικά του, ἀλλά ἐπέμενε στόν ἰσχυρισμό, ὅτι κανένας δέν ἔχει τό δικαίωμα νά παραβιάσει τόν ἰδιωτικό του βίο καί νά δημοσιοποιήσει διαλόγους καί συμπεριφορές, πού ἐκεῖνος τά θεωρεῖ «ἀπαραβίαστα προσωπικά δεδομένα».

3 α) Ὅπως διαπιστώνει ὁ ἀναγνώστης, ὅλα τά πρόσωπα, πού παρουσιάστηκαν ἐπί σκηνῆς, μέ ἐπίσημη ιδιότητα, κατά τή διερεύνηση τοῦ σκανδάλου Μπεζενίτη, εἰσέφεραν, ὑπεύθυνα καί μέ ἀπαρασάλευτη ἐπιμονή, τήν παγιωμένη ἀποψή τους, ὅτι οἱ συνομιλίες τῶν κασετῶν ἀποτελοῦν πνευματική περιουσία καί προσωπικά δεδομένα τοῦ Μπεζενίτη. Ἐχουμε, δηλαδή, μιά ὁμόφωνη μαρτυρία, πού βεβαιώνει τόν πρωταγωνιστικό ρόλο τοῦ Μητροπολίτη στό ὁμοφυλοφιλικό σκάνδαλο.

Ἀκόμα καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, πού ἔφτασε στόν αὐτοεξευτελισμό, ὑποστηρίζοντας τό φίλο του, δέ διανοήθηκε νά ρίξει στήν πυρά τοῦ Γαλιλαίου ἀνώνυμους, δῆθεν, μίμους τῆς φωνῆς Μπεζενίτη, πού ἐπιχείρησαν, μέ τήν ἄτιμη πράξη τους, νά βλάψουν τόν «ἄσπιλο» (!!!) ὁμοτράπεζό του καί στενό συνεργάτη του. Στήν ὁποιαδήποτε φάση τῆς ὑπόθεσης, ἡ διαλεκτική του ἔμενε στό ἴδιο μοτίβο. Στή διαφύλαξη τῆς μυστικότητας τῆς προσωπικῆς ζωῆς τοῦ Μητροπολίτη Μπεζενίτη. Στήν ἐπίκληση τῶν σχετικῶν συνταγματικῶν καί τῶν ἄλλων διατάξεων, πού περιχαράκωνουν τό δικαίωμα διαφύλαξης τῶν προσωπικῶν δεδομένων.

Καί ὁ ἴδιος ὁ κατηγορούμενος, μέ τίς γραπτές του ὁμολογίες, ἐμφανίζεται νά προσυπογράφει τό γενικό *consensus* καί νά μὴν προκαλεῖ τήν παραμικρή σχισμή στή γενικά ἀποκρυσταλλωμένη ἀποψη.

Ἀλλά, αὐτή ἡ ἀπροσδόκητη ὁμοφωνία κατήγορων, κατηγορούμενου καί ὑπερασπιστῶν, μέ τήν ἐπίμονη ἐνίσχυση τοῦ προκαθήμενου καί τῆς μισῆς

Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί μέ τήν ἐπικουρία τῶν γνωματεύσεων τῶν ἀνώτατων δικαστῶν, πού κλήθηκαν νά ἀποφανθοῦν ἀπό καθέδρας τῆς ἐπιστήμης τους ἢ νά ὑπερασπιστοῦν τόν κατηγορούμενο καί μέ τήν προσυπογραφή ὅλων τῶν ἄλλων, πού πέρασαν ἀπό τό ἀνακριτικό γραφεῖο καί κατέθεσαν τήν ἔνορκη μαρτυρία τους, δέν ἀφήνει περιθώρια ἀμφιβολίας γιά τήν ἀλήθεια τοῦ κατηγορητηρίου καί γιά τήν ἐνοχή τοῦ ὑπόδικου.

Χωρίς ὁ ἀνακριτής νά δρασκελίσαι ἔξω ἀπό τό Συνοδικό Μέγαρο, χωρίς νά πλησιάσει τή λαϊκή μάζα, πού κατασκανδαλίστηκε μέ τίς δημοσιογραφικές καί τίς τηλεοπτικές ἀναπαραγωγές τοῦ σκανδάλου, χωρίς νά συλλέξει τό δάκρυ ἢ τό χασκόγελο τοῦ ἐπώνυμου καί τοῦ ἀνώνυμου πλήθους, εἶχε μπροστά του ἕνα *consensus*, πού δέν τοῦ ἄφηνε περιθώρια διαφυγῆς. Τόν ὑποχρέωνε νά βεβαιώσει, πώς τό κύριο ἔγκλημα, ἡ ὁμοφυλοφιλική ἰδιαιτερότητα τοῦ Μητροπολίτη Μπεζενίτη ἦταν, δυστυχῶς, πραγματικότητα. Ὁ Μητροπολίτης πρόδωσε τόν ἀνδρισμό του καί τούς ὅρκους του. Ποδοπάτησε τούς Ἱερούς Κανόνες. Ἐξευτέλισε τήν προσωπικότητά του. Παρέδωσε τόν ἑαυτό του «εἰς πάθη ἀτιμίας»... «τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενος» (Ρωμ. α' 27). Καί δέν τοῦ εἶναι ἐπιτρεπτό νά πλησιάζει τό Ἱερό Θυσιαστήριο καί νά προσφέρει τήν ἀναίμακτη Θυσία. Οἱ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καί ἡ Πατερική Παράδοση ἐπιβάλλουν νά καθαιρεθεῖ. Νά ἀποσυρθεῖ στὸν τόπο τῆς μετανοίας του καί νά ζητήσει ἐκεῖ τό ἔλεος καί τή συγγνώμη.

β) Πῶς, τώρα, αὐτὴ ἡ ὁμοφωνία ξεστράτισε στό διαχωρισμό τοῦ κύριου ἔγκληματος, πού εἶναι ἡ σεξουαλική διαστροφή τοῦ ὑπόδικου Ἐπισκόπου, ἀπὸ τό παρεπόμενο, πού εἶναι ἡ διασπορά τῆς φήμης καί ὁ σκανδαλισμός τοῦ πλήθους; Πῶς ἀγνοήθηκε τό πρῶτο, μέ τό αἰτιολογικό, ὅτι δέν ὑπάρχουν ἐπαρκῆ στοιχεῖα καί ὅτι κανένας ἀπὸ τοὺς μάρτυρες κατηγορίας δέν ἦταν παρὼν, κατὰ τὴ στιγμή, πού ἐτελεῖτο ἡ ἐπίμεμπτη πράξη; Καί πῶς, μετὰ τὴ διαγραφή τοῦ ὁμόφωνα παραδεκτοῦ καί ὁμολογημένου παραπτώματος, χαρακτηρίστηκε ὁ σκανδαλισμός ὡς παρεπόμενο καί ἄρα, ὡς μὴ ἐλεγχόμενο παράπτωμα;

Τό νά δεχτεῖ κανεὶς, ὅτι αὐτός ὁ διάλογος εἶναι γνήσιος, ὅτι ὁ κύριος ὁμιλητὴς εἶναι ὁ Μητροπολίτης Μπεζενίτης καί, στή συνέχεια, νά ἐπιχειρήσει παράκαμψη τῆς ἐνοχῆς, στρεβλώνοντας τὰ περιστατικά καί κατευθύνοντας τὸν προβολέα τῆς προσοχῆς στό «παρεπόμενο ἀδίκημα» τοῦ σκανδαλισμοῦ τῶν συνειδήσεων τῶν πιστῶν, ἀποτελεῖ δεύτερη προδοσία καί δεύτερο, θανάσιμο ἀμάρτημα.

Ὁ Χριστόδουλος πίστεψε, πῶς, μέ τίς μεθοδεύσεις του, θά κατόρθωνε νά κλείσει τό φάκελλο Μπεζενίτη. Ἀλλὰ τὰ γεγονότα, πού προβληματίζουν καί κατασκανδαλίζουν, ἀκόμα καί σήμερα, τήν ἑλληνικὴ κοινωνία, ἀποδεικνύουν τό ἀντίθετο. Τό σκάνδαλο Μπεζενίτη δέν πέρασε στή διαδικασία τοῦ ξεθωριάσματος. Δέ λησμονήθηκε. Μῆτε ἀμνηστεύθηκε. Ἀντίθετα, ὅσο περνάει ὁ καιρὸς καί δέ δίνονται ἐπαρκεῖς καί πειστικές ἀπαντήσεις, τόσο εὐρύνονται οἱ ὑποψίες καί ἐγγίζουν τοὺς συνένοχους. Καί τόσο διογκώνεται ἡ ἀντί-

δραση. Οί τηλεοράσεις εξακολουθούν να κραυγάζουν ή να καγχάζουν. Οί έφημερίδες διατηρούν τό είδεχθές σκάνδαλο στην έπικαιρότητα. Ή κοινή γνώμη δουλεύει την πικρία ή την έπιθετικότητα. Καί ό κ. Μπεζενίτης, άναφοκοκινισμένος, βρίσκει τό κουράγιο νά άπειλεϊ, όχι πιά τούς έχθρους, αλλά τούς φίλους του.

γ) Άπαραίτητο νά ύπομνηματίσουμε μιά δημόσια έκδήλωση του κ. Χριστόδουλου, πού, χωρίς έκείνος νά τό έπιδιώκει, άναμόχλευσε την προβληματική Μπεζενίτη καί πρόσθεσε καινούργια έρωτήματα στην άλυσίδα των άναπάντητων έρωτημάτων.

Όπως έχουν παρακολουθήσει οί άναγνώστες μας, κατά μήνα Όκτώβριο του περασμένου χρόνου, ό Άρχιεπίσκοπος έμφανίστηκε στίς τηλεοπτικές όθόνες καί κάκισε τό «κουσούρι» τής όμοφυλοφιλίας. Καί πολύ καλά έκανε. Τό χαρακτήρισε άμάρτημα. Πράξη, πού διαστρέφει την ανθρώπινη φύση καί προσβάλλει την άξιοπρέπεια.

Άπό τή στιγμή, όμως, πού παραδέχτηκε καί διακήρυξε έπίσημα, ότι ή όμοφυλοφιλική διαστροφή είναι άλλοτρίωση καί άμάρτημα, παγιδεύτηκε. Ό λαός διερωτάται, πώς καί γιά ποιό λόγο, ό τιμητής του «κουσουριού» προβαίνει σέ σειρά ενεργειών καί ραδιουργιών, μέ στόχο νά άμείψει ένα τέτοιο άτομο καί νά του εξασφαλίσει την παρμονή του στην έπισκοπική καθέδρα; Γιά τά πρόσωπα, πού περιφέρονται στην κοινωνική κονίστρα, τό «κουσούρι» αυτό είναι άμάρτημα. Γιά τόν Έπίσκοπο τής Έκκλησίας δέν είναι «κουσούρι», έξευτελιστικό καί έπιλήψιμο;

Άποτελεϊ, άπλά, δικαίωμα τής ελεύθερης προσωπικότητας, προστατευμένο από τίς διατάξεις, πού άσφαλίζουν τά «προσωπικά δεδομένα»;

4 Τό άνήκουστο είναι, ότι, μετά την όμοφωνία αυτή των 68 έκκλησιαστικών παραγόντων, πού έπισημάνει τή διάστροφη πράξη του Μπεζενίτη ως «τετελεσμένη» καί ως «προσωπικό δεδομένο», ό ύπερφορτωμένος δικαστικός φάκελλος, σπρώχτηκε στό άρχεϊο. Σταμάτησε ή δίωξη. Άποχαρκτηρίστηκε ή κατηγορία. Καταδικάστηκαν οί δεκατέσσερις μηνυτές νά καταβάλουν τά έξοδα τής διαδικασίας, πού προσδιορίστηκαν, συνολικά, στό εύτελιστικό ποσό των 100 Εύρώ (μόνο καί μόνο γιά νά τηρηθεϊ τό γράμμα του Νόμου) καί... έζησε ό Άρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος καλά καί ό Μπεζενίτης καλλίτερα.

Πρέπει νά όμολογηθεϊ, ότι στά δύο πρώτα Συνοδικά σχήματα, πού χειρίστηκαν τό «κουσούρι» Μπεζενίτη, ύπῆρξαν δυναμικές άντιρρήσεις καί σοβαρή μειοψηφία. Συνοδικοί Σύεδροι άντιστάθηκαν έπίμονα στην έπιπόλαιη άπαίτηση του Χριστόδουλου νά περάσει ή ύπόθεση στην άφάνεια, δίχως πολύ σκάλισμα καί δίχως διαρροή πληροφοριών στη δημοσιότητα. Άλλά ό Χριστόδουλος τούς παρέκαμψε μέ τίς μηχανορραφίες του. Μεθόδευε διαδικασίες χρονοβόρες. Άνέβαλλε, γιά μακρό διάστημα, την επανεξέταση του θέματος. Παρενέβαλλε «δῆθεν» γνωματεύσεις καί παρεμβάσεις του κατηγορούμενου. Καί όλα αυτά, γιά νά ξεφεύγει από τά χρονικά περιθώρια, κατά τά όποια παρακάθονταν στη Συνοδική Τράπεζα σοβαροί Μητρο-

πολίτες, πού δέν συμβιβάζονταν μέ τήν πρόταση ἀμνήστευσης τοῦ «κουσουριοῦ» τοῦ Μπεζενίτη. Καί κατάφερε, μέ τίς ἐπάλληλες καθυστερήσεις, νά μετακυλήσει τή στάμνα τῆς Μπεζενιτικῆς βρωμιᾶς στή Συνοδική θητεία τοῦ 2003-2004, πού τήν ἔνοιωθε καταδική του καί πού δέν θά τοῦ ἔφερνε τήν παραμικρή ἀντίδραση στήν ἀρχιεοθέτηση τοῦ φακέλλου.

Ἔτσι βγήκε τό ἀποτέλεσμα, πού γνωρίσαμε ὅλοι καί φρίξαμε. Τό Ἐκκλησιαστικό Δικαστήριο, μέ πρόεδρο τόν Διδυμοτείχου Νικηφόρο (!), καί μέλος τό Θεόκλητο Κουμαριανό(!), ψήφισε «Ἀρχεῖο». Μόνο ἓνας, ἀπό τοὺς δώδεκα, ὕψωσε τό ἀνδρικό του ἀνίστημα καί διαφώνησε ἀνοιχτά.

Οἱ ἔντεκα, πρὶν συνεδριάσουν μέ τήν ιδιότητα τῶν δικαστῶν, εἶχαν καί αὐτοί, τήν ἀποψη καί τή διακήρυτταν, ὅτι τό «κουσούρι» τοῦ Μπεζενίτη ὑπάρχει. Δέν τό ἀρνήθηκαν. Δέν διατύπωσαν τή γνώμη, ὅτι ὁ συνάδελφός τους συκοφαντήθηκε. Ἀλλά δέν προ-

χώρησαν στό χαρακτηρισμό τοῦ «κουσουριοῦ» ὡς «ἁμαρτία». Τό εἶδαν (τί φοβερή τύφλωση (!) ὡς δικαίωμα καί ὡς προνόμιο τῆς ἐλευθερίας τοῦ Μπεζενίτη. Καί τόν ἀμνήστευσαν.

Τώρα, ἂν σεῖς ὅλοι, πού τά μαθαίνετε αὐτά, ἀσφυκτιᾶτε καί νοιώθετε νά σᾶς ζώνουν τά φίδια τῶν ὑποψιῶν καί γιά τό Χριστόδουλο καί γιά τοὺς ἔντεκα Συνοδικούς, ἐκεῖνοι δέν κλονίζονται.

Οἱ ἔντεκα, μετά τήν παραπομπή τοῦ φακέλλου στό ἀρχεῖο, ἀσπάστηκαν τόν κατηγορούμενο Μπεζενίτη καί, γιά νά λησμονήσει τήν πίκρα του τόν κάλεσαν νά τοὺς διδάξει, ὡς πρῶτος εἰσηγητής, στήν ἐπίσημη Συνεδρίαση τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, τόν Ὀκτώβριο τοῦ 2004. Καί κάθησαν ὅλοι καί τόν ἄκουσαν. Καί, μετά, μέ τήν ὑπογραφή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστόδουλου, τοῦ ἔστειλαν καί συγχαρητήρια...

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Παπα-Γιάννη

Γιά πές μου, πῶς ἐξηγεῖς τά γεγονότα; Ὅλοι οἱ ρασοφόροι, πού ξεφωνήθηκαν, ἴσαμε τώρα, ἀπό τά παράθυρα τῆς τηλεόρασης, ἀνήκουν στό στενό περιβάλλον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστόδουλου. Στή Χρυσοπηγή, πού εἶναι τό πνευματικό του λίκνο. Στήν ὁμάδα τοῦ Βόλου, πού ἦταν κάποτε τό ἐπιτελεῖο του. Καί στήν Ἀρχιεπισκοπή, πού εἶναι τό τωρινό του διευθυντήριο. Τί μπορεῖ κανεὶς νά συμπεράνει;

Φιλικά
Παπα-Γιώργης

ΥΠΟΚΛΟΠΕΣ «ΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ»

ολύς θόρυβος έγινε κατά το παρελθόν, αν οι μαγνητοφωνημένες σε κασέτες τηλεφωνικές συνομιλίες κληρικών μπορούν να αποτελέσουν άφορμή έκκλησιαστικής δίωξης, καθώς και ποιά θα είναι ή περαιτέρω μεταχείρισή τους. Με το σχόλιο, που ακολουθεί, θα προσπαθήσουμε να κάνουμε μια γενική θεώρηση του θέματος και κατά το κοινό (κοσμικό) δίκαιο και ειδικότερα κατά το Κανονικό δίκαιο.

Οι κείμενες συνταγματικές (άρθ.9Α και 19) και νομικές (άρθ.33 Ν.2172/1993) διατάξεις θέτουν απαγορευτικές δεσμεύσεις και περιορισμούς σε ό,τι αφορά στην παραγωγή και κυκλοφορία των προϊόντων «ΥΠΟΚΛΟΠΗΣ». Ο όρος, όμως, «ΥΠΟΚΛΟΠΗ», ή όποια, μόνη αυτή, θεωρείται ως ιδιώνυμο αδίκημα, συνδέεται, κατά τη νομική της υπόσταση, με πράγματι γινόμενη τηλεφωνική συνομιλία και αναφέρεται όπωςσδήποτε σε γνήσια επικοινωνία. Και τούτο γιατί ή λέξη «ΥΠΟΚΛΟΠΗ» είναι συνάλληλη με ύπαρκτη τηλεφωνική συνδιάλεξη. Δε νοείται δηλαδή ύποκλοπή, αν δεν ύ-

φίσταται πραγματική συνομιλία. Αυτή την παραγωγή τέτοιων προϊόντων ύποκλοπής απαγορεύουν οι ισχύουσες νομοθετικές ρυθμίσεις. Και αναφέρεται μὲν περαιτέρω ο ποινικός (κοσμικός) νομοθέτης και στην κολάσιμη χρήση αυτών των προϊόντων ύποκλοπών, πλην όμως ρητώς καθιερώνει εξαίρεση και θεωρεί ως μὴ ἄδικη την πράξη, αν ή χρήση αυτή έγινε ενώπιον δικαστικής ή άλλης δημόσιας αρχής για την διαφύλαξη δικαιολογημένου συμφέροντος και γενικά αν ή χρήση έγινε για την εκπλήρωση καθήκοντος ή για τη διαφύλαξη ἔννομου ή ἄλλου δικαιολογημένου ούσιώδους συμφέροντος (Ν. Ν.2172/1993 ἄρθ. 33 παραγ. 4). Ακολουθώντας αυτό το διαχωρισμό, παραγωγής και χρήσεως, ο ίδιος ο νομοθέτης, στις περιπτώσεις της χρήσεως (πέραν από τις παραπάνω μὴ κολάσιμες περιπτώσεις) ὁρίζει ως προϋπόθεση την ὑποβολή ἔγκλησης από μέρος του παθόντος για να κινηθεί ή ποινική διαδικασία.

Μὲ ἄλλα λόγια ή «ΥΠΟΚΛΟΠΗ» αναφέρεται και συνδέεται αποκλειστικά με ύπαρκτη συνομιλία, την ὁποία ο νομοθέτης θεωρεί ἀπαραβία-

στη. Καί περαιτέρω από τη στιγμή, πού έχουμε ἐν τοῖς πράγμασι τέτοια «ΥΠΟΚΛΟΠΗ», ἡ περαιτέρω χρήση αὐτῆς ἀπὸ τρίτους δὲν ἀποτελεῖ ἀδίκημα στὶς παραπάνω εἰδικὲς περιπτώσεις, ὅπως ρητῶς καὶ περιοριστικῶς αὐτὲς ἀναφέρονται στὸ νόμο.

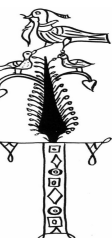
Ἄν ὁμως δὲν ἔχουμε «ΥΠΟΚΛΟΠΗ», ἀλλὰ περίπτωση «ΦΩΝΟΜΟΝΤΑΖ», ἡ «ΑΠΟΜΙΜΗΣΗ» τῆς φωνῆς, τότε ξεφεύγουμε ἀπὸ τὶς ὑφιστάμενες νομοθετικὲς ρυθμίσεις, οἱ ὁποῖες προδήλως δὲν καλύπτουν καὶ τὶς ταινίες φωνομοντὰζ ἢ ἀπομίμησης τῆς φωνῆς. Στὶς περιπτώσεις αὐτές, ἂν κάποιοι χαρακτηρίσει τὴν μαγνητοταινία ὡς προϊόν «ΦΩΝΟΜΟΝΤΑΖ» (ἢ ἀπομίμηση), τότε ἀποδίδει σαυτὸν πού τὴν κατασκεύασε, ὄχι τὸ ιδιώνυμο ἀδίκημα τῆς «ΥΠΟΚΛΟΠΗΣ», ἀλλὰ τὸ κοινὸ ἀδίκημά τῆς «ΑΠΑΘΗΣ» καὶ ἐνδεχομένως τῆς συκοφαντικῆς δυσφήμισης. Σ' αὐτῇ, ὁμως, τὴν περίπτωση, αὐτοῦ τοῦ εἵδους οἱ παραγωγές, ὄχι πλέον ὡς προϊόντα ὑποκλοπῶν, ἀλλὰ ὡς προϊόντα ἀπάτης, τίθενται ὅπως-δήποτε ὑπὸ ἐλεγχὸ καὶ ἔρευνα γιὰ νὰ διαγνωσθεῖ ἡ παραποίησή τους καὶ ἡ τυχόν παράσταση ψευδῶν συνομιλιῶν ὡς ἀληθῶν. Ἄλλο λοιπὸν «ΥΠΟΚΛΟΠΗ», πού προϋποθέτει ὑπαρκτὴ συνομιλία καὶ ἀποτελεῖ συνεπῶς ὁμολογία καὶ ἄλλο «ΦΩΝΟΜΟΝΤΑΖ» (ἢ ἀπομίμηση), πού ἀποτελεῖ ἀπάτη καὶ ὑπόκειται σὲ περαιτέρω ἐλεγχὸ καὶ ἔρευνα.

Αὐτὰ κατὰ τὸ κοινό, τὸ κοσμικὸ δίκαιο. Στὸ Κανονικὸ ὁμως δίκαιο τὰ πράγματα ἀλλάζουν. Ἐὰν κάποιος κληρικὸς δέχεται ὅτι πράγματι ὑπο-

κλάπηκε ἡ τηλεφωνικὴ του συνομιλία, μὲ τὴν ὁποία ἀποδεικνύονται κανονικὰ παραπτώματα, εἶναι ποτὲ δυνατόν ὁ κληρικὸς αὐτὸς νὰ σπεύδει νὰ εὔρει καταφύγιο στὶς διατάξεις τοῦ κοσμικοῦ δικαίου, πού ἐνδεχομένως τυπικὰ καὶ μόνο τὸν προστατεύουν; Καὶ στὴν ἄλλη περίπτωση, τοῦ φωνομοντὰζ καὶ τῆς ἀπάτης, δὲν θὰ πρέπει νὰ προκαλέσει καὶ νὰ ἐπισπεύσει ὁ ἴδιος ὁ κληρικὸς, ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ, ἄμεσο ἐλεγχὸ καὶ ἔρευνα γιὰ τὴν ἀπόδειξη τῆς ἀθωότητάς του καὶ τὴν ἀποκάλυψη τῆς συκοφαντίας σὲ βάρος του;

Ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας πῶς πρέπει νὰ ἐνεργεῖ σὲ κάθε μία ἀπὸ αὐτὲς τὶς περιπτώσεις; Ἄν μὲν ἔχουμε «ΥΠΟΚΛΟΠΗ», δηλαδὴ ὁμολογία τῆς συνομιλίας, θὰ καταφύγει καὶ ἡ ἴδια κάτω ἀπὸ τὴν ὁμπρέλα τῶν κοσμικῶν νομικῶν ρυθμίσεων καὶ θὰ ἀποφύγει τὴν περαιτέρω διαδικασίαν, ὅπως αὐτὴ προδιαγράφεται ἀπὸ τὸ νόμο τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων (Ν. 5383/1932); Καὶ ἂν πάλι, ὁ ὅποιος κληρικὸς, ἀποδίδει αὐτοῦ τοῦ εἵδους τὶς συνομιλίες σὲ «ΦΩΝΟΜΟΝΤΑΖ» καὶ ἀπάτη, δὲν θὰ πρέπει καὶ στὴν περίπτωση αὐτῇ, ἡ ἴδια ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὰ θεσμοθετημένα ὅργανα νὰ διατάξει ἔρευνα καὶ ἀνακρίσεις, γιὰ νὰ διαπιστωθεῖ ἡ βασιμότητα ἢ μὴ τῶν καταγγελιῶν; Ἄλλη ἡ ἀντιμετώπιση μὲ τὶς ρυθμίσεις τοῦ κοσμικοῦ δικαίου καὶ ἡ ἄλλη μὲ τὸ Κανονικὸ Δίκαιο, τὸ ὁποῖο μοναδικὸ σκοπὸ ἔχει τὴ διάγνωση τῆς οὐσιαστικῆς ἀλήθειας καὶ τοῦ ἠθικοῦ ποιοῦ τῶν Ποιμένων της, μακριὰ ἀπὸ κάθε εἶδους κοσμικὲς ρυθμίσεις

Χαίνουσες Πληγές.

Τό περιοδικό «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής» σ' ἓνα του σχόλιο γράφει: «Ἕνας φωτισμένος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας θά ἐλκύση στήν Ὀρθοδοξία τά ἑκατομμύρια τῶν καλῶν Χριστιανῶν (Κοπτῶν), πού ἀξίζει νά ἐνσωματωθοῦν στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας» (Ὀκτώβριος 2004). Μοῦ θύμισε τόν Φαχίμ ἀπό τήν Αἴγυπτο, συσπουδαστή μου πρίν 35 χρόνια σέ Πολυτεχνεῖο στή Σκωτία. Ἦταν Κόπτης. Σέ παρατήρησή μου, ὅτι ἦταν μονο-

φυσίτης, τό ἀρνήθηκε λέγοντας ὅτι ἦταν Ὁρθόδοξος, ὅτι πίστευε πώς ὁ Χριστός, εἶναι ἐνιαῖο Πρόσωπο, τέλειος Θεός καί τέλειος Ἄνθρωπος, καί ὅτι ἡ διαφορά μας ἔγκειται μόνο στά λόγια μέ τά ὁποῖα ἐκφράζουμε τήν κοινή μας πίστη. Δέν ξέρω ἂν εἶχε δίκαιο. Μόνο ἡ Ἐκκλησία, ὡς Σῶμα Χριστοῦ, μπορεῖ νά ἀποφανθεῖ. Γίναμε φίλοι. Μέ θεωροῦσε ἄνθρωπο δικό του. Μέ ἐντονες μοναστικές τάσεις, ἔκανε μόνος του τίς ἀκολουθίες, σά

καί δεσμεύσεις. Ἄλλωστε οἱ ἴδιοι οἱ κληρικοί, κάθε βαθμοῦ, ἐκούσια καί ἐθελότροπα ἔχουν ἀποδεχθεῖ τὰ κελεύσματα τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί σ' αὐτά πρέπει νά ὑποτάσσονται.

Καί μέ τήν ἐκδοχή ἀκόμη ὅτι αὐτές καθεαυτές οἱ μαγνητοταινίες δέν μποροῦν νά ἀποτελέσουν δικονομικῶς ἀποδεικτικό μέσο, (ἂν καί εἶναι ἐντελῶς διάφορη ἡ πρόσφατη νομολογία τοῦ Ἀρείου Πάγου, βλ. 2383/2003, 874/2004), οἱ ἴδιες αὐτές ταινίες ἀποτελοῦν καί πάλι ἐκτιμητέο στοιχεῖο, πού δίνει τήν ἀφορμή καί τὸ ἐναυσμα γιά περαιτέρω ἔρευνα.

Καί ἐάν μὲν ὁ ἐγκαλούμενος τίς χαρακτηρίσει ὁ ἴδιος ὡς «ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΥΠΟΚΛΟΠΗΣ» (δηλ. ὑπαρκτές συνομιλίες), τότε ἔχουμε ὁμολογία τοῦ πε-

ριεχομένου. Αὐτὴ δὲ ἡ «ΟΜΟΛΟΓΙΑ», ἀποτελεῖ τήν διαπίστωση τοῦ παραπτώματος.

Ἐάν πάλι ὁ ἐγκαλούμενος ἀποδώσει τὸ περιεχόμενο τῶν μαγνητοταινιῶν σὲ «ΦΩΝΟΜΟΝΤΑΖ» ἢ ἀπομίμηση τῆς φωνῆς του, τότε οἱ ἴδιες οἱ κασέτες πρέπει καί πάλι νά ἀποτελέσουν στοιχεῖο γιά περαιτέρω ἔρευνα, ἔχοντας ὁμως στήν περίπτωση αὐτὴ ὁ ἴδιος ὁ ἐγκαλούμενος τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως τῆς διαπραχθείσης σὲ βάρος του ἀπάτης καί συκοφαντίας. Διαφορετικά, σὲ περίπτωση δηλαδὴ ἀπραξίας, θά πρέπει νά τοῦ ἀποδοθεῖ, κανονικῶς ἐλεγκτέα γιά κληρικὸ συμπεριφορά, πού πλήττει τὸ κύρος τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Σχολιαστής

μοναχός της Νιτρίας. Τηροῦσε τίς νηστεῖες μέ ἀκρίβεια. Ἦταν πάμπωχος. Ζοῦσε μέ δουλειές τοῦ ποδαριοῦ. Στήν πατρίδα του δέν σκόπευε νά γυρίσει σύντομα. Τό μέλλον του τό ἄφηνε στά χέρια τοῦ Θεοῦ.

Κόπτης, (παραφθορά τῆς λέξεως «Αἰγύπτιος»), εἶναι ὁ μὴ ἐξελληνισμένος παλαιός κάτοικος τῆς Αἰγύπτου. Ὁ Χριστιανισμός πολύ νωρίς ρίζωσε γερά στήν Αἴγυπτο. Μεγάλες μορφές ἁγίων καί μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, πού ἔζησαν σ' αὐτήν, σφράγισαν ἀνεξίτηλα τό Χριστιανισμό. Ἀπό ἐδῶ ξεκίνησε ὡς μαζικό κίνημα ὁ μοναχισμός. Ὁ Μέγας Ἀντώνιος, ὁ πρωτοπόρος τῶν Πατέρων τῆς ἐρήμου, ἦταν ἀναλφάβητος Κόπτης. Ἡ διδασκαλία του στή Φιλοκαλία, ἡ ὅπου ἄλλοι, εἶναι καταγραφές τῶν λόγων του μεταφρασμένων ἀπό μαθητές του στά ἑλληνικά. Κατά τίς χριστολογικές ἐριδες τοῦ 5ου αἰῶνα οἱ Κόπτες ἀκολούθησαν τούς αἵρεσιάρχες, πού κατεδίκασε ἡ Δ' Οἰκουμενική Σύνοδος τῆς Χαλκηδόνος. Γιαυτό θεωρήθηκαν αἵρετικοί μονοφυσίτες. Σήμερα χρησιμοποιοῦνται περισσότερο οἱ ὅροι προ-χαλκηδόνιοι ἢ ἀντι-χαλκηδόνιοι. Ὁ θρησκευτικός φανατισμός τῶν χρόνων ἐκείνων, ἡ ὀχλοκρατική βία, τά λιντσαρίσματα ἀντιφρονοῦντων καί, κυρίως, ἡ διαιώνιση τῆς διασπάσεως τῆς Ἐκκλησίας, σίγουρα ἀποτελοῦν ὀδυνηρές χαίνουσες πληγές γιά τή χριστιανική συνείδηση. Ἦσως, καμιά πλευρά δέν εἶναι ἄμοιρη εὐθυνῶν. Ὁ Θεός ξέρει...

Γιά τούς διωγμούς τῶν αἵρετικῶν στό Βυζάντιο γράφει ὁ Σ. Ράνσιμαν: «Ἡ Αὐτοκρατορία θεωροῦσε τίς αἰρέ-

σεις ἔγκλημα ἐναντίον τοῦ κράτους. Οἱ κρατικές ἀρχές ἐπομένως λάβαιναν μέτρα ἐναντίον τους καί ὄχι ἡ Ἐκκλησία» («Βυζαντινός Πολιτισμός», Ἑρμείας, 1978, σελ. 128). Εἰδικά, ὁ Ἡρακλείας Φιλάρετος ἀναφέρει: «Τά ἄγρια μέτρα τοῦ Βυζαντίου πρὸς κατάπνιξιν τοῦ μονοφυσιτισμοῦ κατέστησαν ἀγεφύρωτον τό χάσμα μεταξύ Ὁρθοδόξων καί Κοπτῶν, τῶν ὁποίων πολλοί ἔφυγον εἰς Ἀραβίαν, Συρίαν, καί ιδίως εἰς τήν Ἀνω Αἴγυπτον. Δι αὐτό, ὅταν ὁ στρατηγός (τῶν Ἀράβων), εἰσήλασεν εἰς Αἴγυπτον (638μ.Χ.), ὑπεστηρίχθη ἐκθύμως ὑπὸ τῶν Κοπτῶν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων» (Μεγ. Ἑλλην. Ἐγκυκλοπαίδεια, τομ. ΙΔ). Τέλος, ὁ Α. Σμέμαν σχολιάζει: «Ἡ ἀπόσχιση τῶν Μονοφυσιτῶν δείχνει περίτρανα ὅτι τό τίμημα, πού καταβλήθηκε γιά τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Αὐτοκρατορίας μᾶλλον, τό τίμημα, πού πλήρωσε ἡ Ἐκκλησία γιά τίς ἁμαρτίες τῆς Αὐτοκρατορίας-ὑπῆρξε ἡ πρώτη μεγάλη τραγωδία τῆς νεοσύστατης Χριστιανοσύνης» («The Historical Road of Eastern Orthodoxy», Harvill Press, σελ.142).

Ὅταν ἡ Βόρεια Ἀφρική κατακτήθηκε ἀπό τους Ἀραβες τόν 7^ο μ.Χ. αἰῶνα, οἱ Κόπτες συγκεντρώθηκαν κυρίως στήν Αἴγυπτο. Καί φυσικά, πολύ γρήγορα ἔλαβαν πείρα τοῦ ἀνελέητου νόμου τοῦ Ἰσλάμ (ὅπως καί ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες 8 αἰῶνες μετά!). Μετά ἀπό διωγμούς 13 αἰῶνων, βίαιους ἐξισλαμισμούς καί ἐθνικές καθάρσεις, οἱ Κόπτες σήμερα ἀποτελοῦν τό 5-10% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Αἰγύπτου, περίπου 7 ἑκατομμύρια. Πρόσφατα ρεπορτάζ στό διαδίκτυο, (BBC News 20/12/04,

καί The Wall Street Journal 6/1/05), μι-
λουñ για διώξεις Κοπτών από φανα-
τικούς ισλαμιστές. Η Αίγυπτος, δέν
έχει αυστηρό ισλαμικό καθεστώς. Υ-
πάρχει έλευθερία λατρείας. Παρά ταυ-
τα, από οργανώσεις προστασίας αν-
θρωπίνων δικαιωμάτων κατηγορείται
για διακρίσεις σέ βάρος των Κοπτών.
Τά τελευταία 20 χρόνια μαχητικές ι-
σλαμιστικές οργανώσεις δρούν στό
Κάιρο καί στήν Άνω Αίγυπτο, περι-
οχές μέ πυκνό πληθυσμό Κοπτών. Από
τό 1991, μάλιστα, άρχισαν νά εφαρμό-
ζουν ταχτικές ένοπλης βίας καί τρο-
μοκρατίας. Αίσθηση κοινή είναι ότι
ή Αστυνομία κάνει τά στραβά μάτια,
άν δέν υποθάλλει τή βία των ισλα-
μιστών, πού στόχο έχουν νά έγκα-
θιδρύνουν κυβέρνηση βασισμένη στους
νόμους του Ισλάμ. Θύματα κατά κύ-
ριο λόγο οί Κόπτες, αλλά καί κυβερ-
νητικοί παράγοντες καί τουρίστες.

Ο ισλαμικός νόμος παρέχει δικαί-
ωμα ζωής καί προνόμια πολίτη μόνο
στούς πιστούς του Άλλάχ. Οί άλλοι
για νά υπάρξουν (ώς πολίτες δεύτε-
ρης κατηγορίας), πρέπει νά εξαγορά-
ζουν τό δικαίωμα ζωής πληρώνοντας
στούς «πιστούς» κεφαλικό φόρο (χα-
ράτσι). Μέ αυτή τήν ιδεολογική κάλυ-
ψη, σέ χώρες, όπου υπερτερούν άρι-
θμητικά οί μουσουλμάνοι, κρατικά ή
παρακρατικά όργανα, κρυφά ή φανε-
ρά συγκροτούν ομάδες κρούσεως καί
παρακινούν τόν όχλο νά πάρει στά
χέρια του τό νόμο του τζιχάντ, του
ιερού πολέμου κατά των «άπίστων»
συμπολιτών τους! Για νά αποκτήσεις
πλήρη πολιτικά δικαιώματα σέ ένα
ισλαμικό καθεστώς, ένας είναι ό δρό-
μος: ό εξισλαμισμός. Δρόμος χωρίς

έπιστροφή. Άν μετανοιώσεις, δέν έ-
χεις άλλη έπιλογή από τό θάνατο.
Σύγχρονος συγγραφέας γράφει: «Μέ-
χρι σήμερα, οί ισλαμιστές στήν Αίγυ-
πτο, πού σκοτώνουν καί λεηλατούν
τούς Κόπτες, ισχυρίζονται ότι αυτοί
οί Χριστιανοί δέν είναι άξιοι «προσ-
τασίας» γιατί δέν πληρώνουν χαρά-
τσι» (S. Trifkovic, «*The Sword of the Pro-
phet*», Regina Orthodox Press, 2002, σελ.
106). Γιατί διεκδικούν, δηλαδή, ισο-
πολιτεία στή χώρα τους. Ως Έλλη-
νες, κάτι ξέρουμε από νόμιμη ή αυ-
θαίρετη έπιβολή του τζιχάντ. Άς θυ-
μηθούμε τούς νεομάρτυρες τής Τουρ-
κοκρατίας, καί όχι μόνο...

Οί Κοπτες, αυστηροί στή γραμμή
τους, (άκολουθούν τό παλαιό ήμερο-
λόγιο), σεβονται πολύ τό μοναχισμό.
Η άρχαία «έρημος» Νιτρίας καί Θη-
βαΐδας ανήκει σ' αυτούς. Ο Πατριάρ-
χης τους εκλέγεται μεταξύ των μονα-
χών τής έρήμου, συνήθως τής Μονής,
πού χτίστηκε στόν τόπο τής άσκήσεως
του Μ. Αντωνίου. Αυτή είναι ή περί-
πτωση του σημερινού Πατριάρχη Σε-
νούντα, ό όποιος φαίνεται νά έμπνέ-
ει πολύ σεβασμό. Ρεπορτάζ άθηνάικης
έφημερίδας από τήν ένθρόνιση του νέ-
ου Έλληνα Πατριάρχη Άλεξαν-
δρείας, (τήν όποία χαρακτηρίζει ως «άρ-
κετό greek μπάχαλο»), εκτιμά ότι «ή
ένισχυμένη παρουσία των εκπροσώ-
πων τής Ρ/καθολικής Έκκλησίας,
καθώς καί -κυρίως- του Πατριάρχη
τής Κοπτικής Έκκλησίας κ. Σενούν-
τα, έδωσαν ιδιαίτερη βαρύτητα στήν
ένθρόνιση» («Τό Παρόν» 31/10/04).
Έξ άλλου τά ξένα πρακτορεία, πού προ-
αναφέραμε, μετέδωσαν ότι λίγο πρό
των Χριστουγέννων κάποιοι ισλαμι-

στές άπαιτοῦσαν νά άσπασθεῖ τό ἰσλάμ ἢ σύζυγος ἑνός Κόπτου ἱερέως, ἢ ὅποια, κατ' αὐτούς, εἶχε δώσει τέτοια ὑπόσχεση. Οἱ Κόπτες ἀντέδρασαν μέ διαδηλώσεις καί σημειώθηκαν συγκρούσεις μεταξύ αὐτῶν καί τῆς αστυνομίας στό Κάιρο. Συνελήφθησαν 32 Κόπτες καί ἔμειναν κρατούμενοι ἐπὶ πολλές ἡμέρες. Σέ ἔνδειξη διαμαρτυρίας ὁ κ. Σενούντα ἀνεχώρησε στήν ἔρημο καί ἔμεινε ἔγκλειστος ἐκεῖ σέ ἓνα κελλί, μέχρις ὅτου οἱ κρατούμενοι ἐλευθερώθηκαν. Ἐμφανῶς καταβεβλημένος καί ἀσθενής προέστη στή νυκτερινή ἀκολουθία τῶν Χριστουγέννων.

Ξαναγυρίζω στόν παλιό μου φίλο τόν Φαχίμ. Γυρίζοντας στήν Ἑλλάδα ἔχασα τά ἴχνη του. Σταδιοδρόμησε ὡς μηχανικός ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν ἢ ἔγινε μοναχός; Ἄγνωστο. Τό βέβαιο εἶναι ὅτι θά βρεθοῦμε κάποτε καί οἱ δύο μπροστά στόν Ἅγιο Κριτή. Καί τότε θά ἐρευνηθοῦν, ὅχι τά ἔργα τῶν προγόνων μας τοῦ 5ου αἰῶνα, ἀλλά τό πόσο πλησιάσαμε, ὁ ἓνας τόν ἄλλο, σήμερα...

Ε. Χ. Οἰκονομάκος

Τό συμβόλαιο τῆς διαπλοκῆς.

Στό σωρό τῶν ἀποκαλύψεων γιά τά δεσποτικά σκάνδαλα, προέκυψε καί μιὰ δήλωση, πού ὁμολογεῖ καί ἐπισημοποιεῖ τήν ἔνοχη διαπλοκή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστόδουλου μέ τούς σκανδαλοποιούς. Ἡ ὁμολογία προέρχεται ἀπό τό διαβόητο Μητροπολίτη Μπεζενίτη. Τό δεσπότη μέ τίς ἀποταμιεύσεις τῶν δισεκατομμυρίων καί μέ τούς ἐρωτικούς διαιλόγους, πού ἔχουν ὑποκλαπεί καί κατάντησαν δημόσιο ἀνάγνωσμα καί ἀκουσμα, ἐρέθισμα γιά συντονισμένη χλεύη τοῦ προσώπου του καί ὑποβάθμιση τοῦ κύρους ὁλόκληρης τῆς ἐλληνικῆς Ἱεραρχίας.

Τό ἀνώνυμο πλῆθος, ἐπὶ ἓνα ἐξάμηνο, βασανίζεται μέ τό ἐρώτημα: Γιατί ὁ Χριστόδουλος μαζεῦει γύρω του καί ἀνυψώνει στήν περιωπή τοῦ Μητροπολιτικοῦ ἀξιώματος, πρόσωπα στιγματισμένα γιά τή «φιληδονία» τους καί γιά τή «φιλοχρηματία» τους; Ποιός εἶναι ὁ λῶρος, πού συνδέει τούς διαβεβλημένους ρασοφόρους μέ τόν πρόεδρο τῶν συνοδικῶν Σωμάτων;

Ὁ Μητροπολίτης Μπεζενίτης, στά πλαίσια μιᾶς συνέντευξῆς του, πού δημοσιεύτηκε στήν ἐφημερίδα «Ἐλευθεροτυπία», ἔλυσε τήν ἀπορία. Ὁμολογεῖ, ὅτι, στό διάστημα τῆς μητροπολιτικῆς του θητείας, ἦταν πιστός ὑπρέτης τοῦ Χριστόδουλου. Τῶν προγραμμάτων του καί τῶν ἐντολῶν του. Εἶπε: «Εἶχα ὄχι μόνον καλές σχέσεις μέ τόν ἀρχιεπίσκοπο, ἀλλά τόν στήριξα κιόλας, σ' ὅλη τή διάρκεια τῆς θητείας του, ἀκόμη καί σέ περιπτώσεις πού διαφωνοῦσα, γιά νά μὴν τόν δυσареστήσω. Ὅπως γιά παράδειγμα σέ ἐκλογές ἱεραρχῶν ἢ σέ θέματα διοικήσεως...».

Ἀμοibaία, λοιπόν, ἡ ἐξυπηρέτηση. Ὁ Χριστόδουλος σκέπαζε, γιά χρόνια πολλά, τίς ἀνομίες καί τίς ἀθλιότητες τοῦ φίλου του μητροπολίτη Μπεζενίτη. Καί ὁ Μπεζενίτης ἔσकुβε πάντοτε τό κεφάλι καί προσκυνοῦσε τόν ἀφέντη του καί εὐεργέτη του. Καί περνοῦσαν καί οἱ δύο καλά. Ἰσαμε, πού ἡ βρωμιά ξεχύθηκε στίς ἐφημερίδες καί στά ραδιόφωνα καί στίς τηλεοράσεις. Καί ξέσπασε ἡ θύελλα.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ Δε-

καπενθήμερο Δελτίο

Ἑκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτήτης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο